

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.041

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 noiembrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 517 din 11 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor.....	1-6	1.435. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județul Iași	12-13
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.404. — Hotărâre pentru modificarea anexelor privind subvențiile unitare pentru companiile, societățile naționale și societățile comerciale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului pe anul 2005, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 144/2005.....	6-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.414. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005.....	12	1.226/236. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Metodologiei de analiză, evaluare și restructurare a unităților sanitare cu paturi în vederea prevenirii înregistrării de noi datorii și decontării obligațiilor restante la data de 31 mai 2005	13-15
		1.252. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 10/2005 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat în anul 2005.....	16
		★	
		Rectificări.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 517 din 11 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de

Societatea Comercială „Argirom Internațional” — S.A. din București în Dosarul nr. 5.232/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin avocat Florin Andreescu, și partea Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, prin reprezentant Vlad Mihai Cercel.

Apărătorul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, arătând, mai întâi, că instanța de judecată a tranșat definitiv problema admisibilității sau inadmisibilității excepției, motivând soluția de admisibilitate prin aceea că, indiferent de textele actelor normative ce ar putea fi invocate, toate fac trimitere la modul de calcul al cifrei de afaceri menționate în art. 47 și art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002.

Textele de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, întrucât, în esență, veniturile încasate ca urmare a aplicării tarifului de monitorizare nu reprezintă doar o sursă de finanțare din venituri proprii pentru cheltuieli curente și de capital ale Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, ci reprezintă o sarcină fiscală, în sensul unei impuneri stabilite prin acte administrative în temeiul unor legi sau ordonanțe cu caracter de lege. Taxele impuse se încadrează în categoria cheltuielilor publice, deoarece de domeniul comunicațiilor și serviciilor se ocupă agenții special înființate, a căror activitate este asimilată celei a administrației publice centrale, iar actele normative ale miniștrilor de resort din respectivul domeniu se încadrează în categoria actelor administrației publice centrale. Actele elaborate de agențiile înființate pe domenii de interes național sunt acte administrative și au caracter obligatoriu pentru categoriile de contribuabili cărora li se adresează, chiar dacă sumele obținute din aceste taxe sunt considerate venituri proprii ale acestor agenții. Mai mult, însăși Agenția Națională de Reglementare în Comunicații recunoaște că, în calitate de instituție publică, are rolul de a pune în aplicare *politica națională* în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, de unde rezultă că veniturile astfel obținute au caracter public. În consecință, impunerile vizate au caracterul unor sarcini fiscale, fiind taxe datorate cheltuielilor publice, și, în concordanță cu prevederile art. 56 din Constituție, statul trebuie să asigure justa lor așezare.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție, se arată că sarcinile fiscale ale contribuabililor sunt asemănătoare și se aliniază la politica Uniunii Europene, chiar și până la momentul aderării României la Uniunea Europeană. Mai mult, dubla impunere economică, interzisă în Uniunea Europeană, reprezintă principiul de bază și în dreptul român, în sensul că baza de calcul a veniturilor este depășită prin luarea în calcul și a altor venituri decât cele care vizau domeniul comunicațiilor.

În ceea ce privește contrarietatea art. 47 și a art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 față de art. 139 alin. (3) din Constituție, referitor la destinația veniturilor impuse în diverse domenii, se arată că folosirea veniturilor potrivit destinației acestora implică în mod obligatoriu și stabilirea acestora potrivit provenienței lor.

În sfârșit, consideră că modificările legislative din domeniul comunicațiilor reprezintă o recunoaștere implicită a neconstituționalității dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, care sunt

abrogate începând cu data de 31 decembrie 2005. Depune note scrise.

Reprezentantul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, datorită lipsei legăturii textelor de lege criticate cu soluționarea cauzei în fond. În continuare, susține că tariful de monitorizare anual se determină în funcție de cifra de afaceri, așa cum aceasta rezultă din situațiile financiare prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, și transmise de furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice, în temeiul art. 47 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002. Aceste situații financiare reprezintă singurele documente financiar-contabile care oferă garanții privind corectitudinea datelor din contabilitatea furnizorului, în condițiile în care nici Legea contabilității și nici alt act normativ nu reglementează evidențierea distinctă a veniturilor obținute din desfășurarea unor activități diferite de către același furnizor.

Pe de altă parte, arată că prin modul de determinare a tarifului de monitorizare, stabilit potrivit art. 47 din ordonanța criticată, se realizează și obiectivul referitor la protecția concurenței loiale, deoarece, prin stabilirea în sarcina furnizorilor care desfășoară și alte activități decât furnizarea rețelilor sau serviciilor de comunicații electronice a obligației de plată a tarifului de monitorizare determinat în funcție de întreaga lor cifră de afaceri, se încurajează crearea unor entități cu personalitate juridică distinctă având ca obiect de activitate doar furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice, în condiții de egalitate de tratament și evitare a subvenționării încrucișate.

În final, precizează că tariful de monitorizare nu reprezintă o sarcină fiscală, în sensul de contribuție la cheltuielile publice, ci este o modalitate de constituire a resurselor financiare ale Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații. Spre deosebire de tariful de monitorizare, sarcinile fiscale nu se caracterizează prin interdependență, în sensul că stabilirea unei sarcini fiscale pentru un anumit operator economic nu poate avea nici un efect direct cu privire la sarcina fiscală datorată de un alt operator economic. Prin urmare, nu se poate reține neconstituționalitatea dispozițiilor care reglementează tariful de monitorizare față de prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție, întrucât tariful de monitorizare nu poate fi asimilat taxelor sau impozitelor, acesta având altă natură juridică.

În ceea ce privește pretinsa contrarietate a textelor de lege criticate față de dispozițiile art. 139 alin. (3) și ale art. 148 alin. (2) din Constituție, precizează că nici acestea nu au incidență în cauză.

În concluzie, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, mai întâi ca inadmisibilă, iar în măsura în care Curtea nu-și va însuși această soluție și va proceda la examinarea pe fond a textelor de lege criticate, excepția să fie respinsă ca neîntemeiată, sens în care depune și note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens susține că textele de lege criticate nu stabilesc sarcini fiscale, ci determină doar modul de calcul al tarifului de monitorizare. Veniturile astfel obținute au caracter extrabugetar, constituindu-se în surse de finanțare pentru cheltuieli curente și de capital ale Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații. Pe de altă parte, se arată că baza de calcul a tarifului de monitorizare este diferită de

cea a impozitului pe profit, astfel că nu se poate invoca dubla impunere, prin încălcarea art. 56 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 5.232/2004, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 47—48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată prin Legea nr. 591/2002”**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Argirom Internațional” — S.A. din București în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ formulate de aceasta în contradictoriu cu pârâta Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate instituie o dublă impunere, mai întâi prin stabilirea unor taxe asupra întregii cifre de afaceri a unei societăți comerciale și apoi prin supunerea aceleiași cifre de afaceri unei alte impozitări asupra profiturilor obținute. Astfel se realizează o „încălcare gravă a prevederilor constituționale” cuprinse în art. 56 alin. (2), referitoare la justa așezare a sarcinilor fiscale.

În cauză, autorul excepției contestă o decizie a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, susținând că la stabilirea sarcinilor fiscale datorate către aceasta trebuie avute în vedere doar veniturile realizate de o societate comercială din activitățile de furnizare a serviciilor publice de comunicații electronice, și nu întreaga cifră de afaceri, care poate include și venituri înregistrate ca urmare a prestării unor alte activități ce excedează domeniului comunicațiilor. Se arată în acest sens că atât Legea gazelor nr. 351/2004, cât și Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice instituie taxe care, potrivit art. 139 alin. (3) din Constituție, se folosesc numai în domeniul specific de reglementare al legii respective, astfel că tarifarea acestor taxe din venituri obținute din alte domenii contravine normei constituționale indicate.

Se mai susține și încălcarea art. 148 alin. (2) din Legea fundamentală, arătându-se că supraimpozitarea contribuabililor a constituit o preocupare permanentă la nivel internațional, iar codul nostru fiscal, care corespunde convențiilor internaționale de evitare a dublei impozitări, respectă acest principiu nu numai în ceea ce privește contribuabilii din state diferite, dar și în plan intern, astfel încât nici o lege nu poate avea efecte prin care să se ajungă la impozitarea repetată a aceleiași materii. Chiar dacă obligațiile fiscale în speță sunt impuse de legi speciale, și nu în mod direct de Codul fiscal, se apreciază că acestea trebuie „să se supună prevederilor constituționale în materie fiscală”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 nu încalcă prevederile constituționale invocate. „Contribuția pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal nu este o sarcină fiscală în sensul de contribuție la cheltuielile publice, ci reprezintă o modalitate de constituire a resurselor

financiare ale unei activități finanțate integral din venituri proprii, conform art. 32 din Decizia nr. 1.074/EN/2004 a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații privind implementarea serviciului universal în sectorul comunicațiilor electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750/2004.”

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor este neîntemeiată.

În ceea ce privește pretinsa contrarietate a textelor de lege criticate față de art. 56 alin. (2) din Constituție, se arată că acestea nu au ca obiect de reglementare stabilirea unor „sarcini fiscale”, ci stabilesc modul de calcul al tarifului de monitorizare perceput de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații de la toți furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice, iar potrivit art. 41 din ordonanța criticată, veniturile obținute de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații în urma încasării tarifului legal de monitorizare nu constituie surse ale bugetului de stat, ci au natura unor venituri extrabugetare la bugetul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații. Mai mult, se precizează că textele de lege criticate nu impun o dublă impozitare, așa cum susține autorul excepției, ci tariful de monitorizare are ca bază de determinare cifra de afaceri a furnizorilor serviciilor prevăzute de lege, în timp ce impozitul pe profit se determină, în esență, potrivit regulilor generale prevăzute de art. 19 din Codul fiscal, prin aplicarea cotei de impozitare de 16% la profitul impozabil, care constituie o bază de calcul diferită de cifra de afaceri.

În ceea ce privește susținerile potrivit cărora supraimpozitarea contribuabililor, ca urmare a aplicării art. 47—48 din ordonanța criticată, reprezintă și o încălcare a normelor internaționale în materie, precum și a art. 148 alin. (2) din Constituție, se susține că și aceste critici sunt neîntemeiate. Pentru aplicarea principiului evitării dublei impozitări, invocat de autorul excepției și consacrat atât la nivel internațional, cât și în plan intern prin art. 87—91 din Codul fiscal, este necesară prezența unui element de extraneitate. Or, prevederile art. 47—48 din ordonanța criticată nu conțin un asemenea element, astfel că nu au nici o legătură cu dubla impunere.

În final, se menționează că în Proiectul de lege privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor, trimis Președintelui României spre promulgare în data de 6 iulie 2005, se prevăd, la art. II pct. 4, abrogarea art. 47—48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 și introducerea unui capitol distinct referitor la tariful de monitorizare. Totodată, la art. II pct. 5 din acest proiect de lege „se preconizează ca, pentru calcularea tarifului de monitorizare, să fie avute în vedere, din cifra de afaceri, numai veniturile realizate din activitatea desfășurată în domeniul comunicațiilor”.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 sunt constituționale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a textelor de lege indicate față de prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție, se apreciază că aceasta nu poate fi

reținută. „Tariful de monitorizare datorat de furnizorii de servicii de comunicații electronice reprezintă sursa pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații“, ceea ce nu constituie o încălcare a dispozițiilor din Legea fundamentală referitoare la justa așezare a sarcinilor fiscale. În plus, se menționează că „modul de stabilire a cuantumului tarifului de monitorizare reprezintă atributul legiuitorului și nu constituie o problemă de constituționalitate“.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 față de prevederile art. 139 alin. (3) și ale art. 148 alin. (2) din Constituție, se apreciază că acestea nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 30 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 47: „(1) Furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice autorizați în condițiile prezentei ordonanțe de urgență datorează ANRC un tarif de monitorizare anual, calculat ca un procent din cifra de afaceri a fiecărui furnizor.

(2) Procentul prevăzut la alin. (1) este egal pentru toți furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice și se determină anual, fără a depăși 0,5%, ca raport între:

a) cheltuielile estimate pe anul în curs, prevăzute în bugetul aprobat potrivit art. 42, din care se scad veniturile estimate a se realiza din alte surse, prevăzute în bugetul aprobat; și

b) cifra de afaceri cumulată, corespunzătoare anului anterior, a tuturor furnizorilor de rețele și de servicii de comunicații electronice autorizați în condițiile art. 4.

(3) Tariful de monitorizare datorat de fiecare furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice se stabilește prin decizie a președintelui ANRC, ca produs între:

a) procentul determinat potrivit prevederilor alin. (2); și

b) cifra de afaceri a furnizorului respectiv, corespunzătoare anului anterior.

(4) Decizia prin care se stabilește tariful de monitorizare datorat pentru un an se comunică în scris fiecărui furnizor, până la data de 15 mai a anului respectiv, prin serviciul de trimitere recomandată cu confirmare de primire.

(5) Tariful de monitorizare datorat trebuie achitat în două tranșe egale, prima în cel mult 45 de zile de la data comunicării

deciziei prevăzute la alin. (4), iar cea de-a doua până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(6) În scopul aplicării prevederilor prezentului capitol cifra de afaceri este suma veniturilor realizate din vânzările de produse sau din prestările de servicii efectuate de agentul economic în cursul unui exercițiu financiar.

(7) În vederea determinării cifrei de afaceri furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice au obligația de a transmite ANRC un exemplar al situațiilor financiare anuale, o dată cu depunerea acestora la direcția generală a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, în termenul prevăzut de lege.

(8) Sunt exceptate de la plata tarifului de monitorizare anual persoanele autorizate în condițiile art. 4, care furnizează exclusiv pentru nevoi proprii rețele și servicii de comunicații electronice ce utilizează frecvențe radioelectrice.“;

— Art. 48: „(1) La încetarea activității în domeniul comunicațiilor electronice, indiferent de forma acestei încetări, orice furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice autorizat potrivit art. 4, cu excepția celor prevăzuți la art. 47 alin. (8), are obligația de a achita un tarif de monitorizare corespunzător, stabilit astfel:

a) în cazul în care încetarea activității se produce înainte de stabilirea tarifului de monitorizare anual, în condițiile art. 47, furnizorul datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul stabilit de ANRC în condițiile art. 47 alin. (2) pentru anul anterior și cifra de afaceri cumulată a anului anterior și a anului în curs a furnizorului respectiv;

b) în cazul în care încetarea activității se produce după stabilirea tarifului de monitorizare anual, în condițiile art. 47, pe lângă acest tarif furnizorul datorează și un tarif suplimentar, calculat ca produs între procentul stabilit de ANRC în condițiile art. 47 alin. (2) pentru anul în curs și cifra de afaceri a furnizorului pe anul în curs.

(2) Tariful de monitorizare prevăzut la alin. (1) trebuie achitat la data determinării, în condițiile legii, a cifrei de afaceri.“

Autorul excepției susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile art. 56 alin. (2), art. 139 alin. (3) și ale art. 148 alin. (2) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 56 alin. (2): „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.“;

— Art. 139 alin. (3): „Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora.“;

— Art. 148 alin. (2): „Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține următoarele:

Critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor vizează contrarietatea acestora față de prevederile art. 56 alin. (2), art. 139 alin. (3) și ale art. 148 alin. (2) din Constituție. Astfel, autorul excepției susține, în esență, că prin modul de calcul al tarifului de monitorizare anual datorat de fiecare furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice se realizează o dublă impunere a acestora, în condițiile în care suma datorată se determină prin raportarea la cifra de afaceri obținută ca urmare a desfășurării activității respectivului furnizor,

indiferent dacă aceasta se include sau nu în domeniul comunicațiilor.

În ceea ce privește susținerea Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, Curtea nu și-o însușește, întrucât soluția stabilită în domeniul comunicațiilor electronice privitoare la „cifra de afaceri“ este cea consacrată de art. 47 alin. (6) din ordonanță, și, sub acest aspect, textele de lege criticate au legătură cu soluționarea cauzei.

Curtea constată că, potrivit art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații este o instituție publică cu personalitate juridică aflată în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri extrabugetare, care are rolul de a pune în aplicare politica națională în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale. În exercitarea atribuțiilor sale, Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații are, potrivit art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, dreptul de a stabili condițiile în care se realizează această activitate, precum și drepturile și obligațiile care revin furnizorilor fiecărui tip de rețea sau de serviciu. Printre obligații este prevăzută, la art. 5 alin. (2) lit. b) din ordonanță, și plata tarifului de monitorizare anual. Dispozițiile art. 47 prevăd că acest tarif este calculat ca un procent din cifra de afaceri a fiecărui furnizor, că procentul este egal pentru toți furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice și se determină anual, fără a depăși 0,5%, ca raport între cheltuielile estimate pe anul în curs, prevăzute în bugetul aprobat de Guvern, potrivit art. 42, din care se scad veniturile estimate a se realiza din alte surse, prevăzute în bugetul aprobat și cifra de afaceri cumulată, corespunzătoare anului anterior, a tuturor furnizorilor de rețele și de servicii de comunicații electronice autorizați potrivit legii.

Curtea constată, totodată, că aspectul esențial vizat de critica de neconstituționalitate formulată de autorul prezentei excepții privește natura tarifului de monitorizare, respectiv dacă acesta se încadrează sau nu în categoria sarcinilor fiscale, așa cum acestea sunt prevăzute de art. 139 din Constituție și asupra cărora art. 56 alin. (2) din aceasta impune o așezare justă.

Pentru ca tariful de monitorizare anual să reprezinte, așa cum susține autorul excepției, o contribuție financiară destinată cheltuielilor publice, deci bugetului de stat, acesta ar trebui să aibă natura juridico-economică de impozit, de taxe sau de alte contribuții care, potrivit legii, constituie sursă de venituri la bugetul de stat.

Potrivit art. 2 pct. 29 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002, *impozitul este acea „prelevare obligatorie, fără contraprestație și nerambursabilă, efectuată de către administrația publică pentru satisfacerea necesităților de interes general”, iar potrivit pct. 40 al aceluiași articol, taxa este „suma plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public”.* Pe de altă parte, tariful exprimă prețul oficial stabilit pentru serviciile prestate sau lucrările executate, în funcție de importanța, volumul și valoarea acestora.

Prin urmare, Curtea reține că tariful de monitorizare anual, stabilit prin decizia Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații în sarcina fiecărui furnizor de

rețele sau servicii de comunicații electronice, nu reprezintă o sarcină fiscală, în sensul de impozite sau de taxe ce constituie venituri la bugetul de stat, ci este o plată legală pentru activitatea de supraveghere și control al pieței comunicațiilor electronice, desfășurată de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații. Pe de altă parte, chiar din economia dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002 rezultă faptul că sumele încasate din tariful de monitorizare datorat, în conformitate cu prevederile art. 47 și 48, se rețin integral ca venituri proprii extrabugetare, cu titlu permanent, la dispoziția Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații și sunt folosite în conformitate cu prevederile bugetului de venituri și cheltuieli, aprobat potrivit legii. Chiar dacă modul de calcul al tarifului de monitorizare anual se raportează la cifra de afaceri ca sumă a veniturilor realizate din vânzările de produse sau din prestările de servicii efectuate de agentul economic în cursul unui exercițiu financiar, aceasta nu permite o asimilare a tarifului cu impozitul pe profit, care, potrivit reglementărilor Codului fiscal, are o altă formulă de calcul, respectiv o cotă de impozitare de 16% din profitul impozabil.

În consecință, Curtea constată că în speță nu este incidentă problema unei duble impuneri, astfel că pretinsa contrarietate a dispozițiilor art. 47 și 48 din ordonanță față de prevederile art. 56 alin. (2) și ale art. 139 alin. (3) din Constituție nu poate fi reținută. În ceea ce privește invocarea art. 148 alin. (2) din Constituție ca pretins a fi încălcat, Curtea constată, de asemenea, că nici această critică nu poate fi reținută, în condițiile în care normele constituționale indicate au aplicabilitate după momentul aderării României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene.

În sfârșit, Curtea consideră ca fiind oportună adoptarea unor reglementări care să prevadă posibilitatea utilizării unor evidențe contabile distincte, în funcție de activitățile pe care un agent economic le desfășoară în cadrul aceleiași entități juridice. În acest sens, Curtea constată că art. 11 pct. 4 din Legea nr. 239/2005 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 26 iulie 2005, prevede abrogarea art. 47 și a art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, care, potrivit art. III, intră în vigoare la data de 31 decembrie 2005. Totodată, Legea nr. 239/2005 introduce, prin art. 11 pct. 5, un nou capitol — Capitolul VIII¹ — „*Tariful de monitorizare*”, în cuprinsul căruia, la art. 48⁴ alin. (2), se prevede că furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizorii de servicii poștale pot solicita, în vederea determinării tarifului de monitorizare aplicabil, luarea în considerație a veniturilor rezultate din furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale, în locul cifrei de afaceri prevăzute în situațiile financiare anuale întocmite pentru anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare estimativ.

În ceea ce privește modul de determinare a contribuției pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal la plata căreia a fost obligată Societatea Comercială „Argirom International” — S.A. din București, Curtea constată că aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o problemă de interpretare și aplicare a textelor de lege, care este de competența instanței de judecată sesizate cu judecarea cauzei în fond.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Argirom International” — S.A. din București în Dosarul nr. 5.232/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexelor privind subvențiile unitare pentru companiile, societățile naționale și societățile comerciale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului pe anul 2005, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 144/2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Anexa nr. II (1—7 și 9—11) la Hotărârea Guvernului nr. 144/2005 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pentru anul 2005 pentru companiile, societățile naționale și societățile comerciale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului, precum și a transferurilor pentru societățile comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 4 martie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se

înlocuiește cu anexa nr. II (1—7 și 9—11)* care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Cu sumele prevăzute în anexa la prezenta hotărâre se suplimentează în mod corespunzător, atât la venituri, cât și la cheltuieli, bugetele de venituri și cheltuieli ale companiilor, societăților naționale și societăților comerciale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și comerțului,

Octavian Nichifor Bițiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 11 noiembrie 2005.

Nr. 1.404.

*) Anexa nr. II (1—7 și 9—11) este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/1

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
C.N.H. Petroșani			
Uleiă netă (Gcal)	10.275.428	16,59	170.466,20
Cărbune brun (Gcal)	41.400	28,57	1.182,80
TOTAL			171.649,00

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/2

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
S.N.C. Ploiești			
Lignit (Gcal)	1.624.549	28,04	45.550,00
Cărbune brun (Gcal)	95.399	139,76	13.333,00
TOTAL			58.883,00

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/3

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
C.N.MINVEST Deva			
Cu.in concentrat de cupru (t)	2.246	14.570,75	32.725,90
Cu. in rest concentrat (t)	35	6.430,90	225,08
Pb. in concentrat de plumb (t)	-	-	-
Pb. in rest concentrat (t)	2.100	2.780,50	5.839,05
Zn. in concentrat de zinc (t)	65	9.702,50	630,66
Zn in rest concentrat (t)	110	6.079,35	668,73
Aur in concentrat aurifer (Kg)*	755	49.362,75	37.268,88
Aur in amalgam (Kg)*	92	152.453,30	14.025,70
Minerul de fier + mangan (t)	129.000	98,34	12.686,00
TOTAL			104.070,00

*) produsele din aur se subvenționează la producția marfă fabricată

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/4

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
S.C. MOLDOMIN S.A			
Cu.in concentrat de cupru (t)	2.600	13.161,15	34.219,00
TOTAL			34.219,00

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/5

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
S.C. BANAT Anina			
Huilă netă (Geal)	553.500	46,51	16.441,34
TOTAL			16.441,34

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/6

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
C.N.REMIN Baia Mare			
Cu. în concentrat de cupru (t)	800	15.054,90	12.043,92
Cu. în rest concentrat (t)	550	11.453,37	6.299,35
Pb. în concentrat de plumb (t)	6.300	6.069,54	38.238,10
Pb. în rest concentrat (t)	600	5.571,80	3.343,08
Zn. în concentrat de zinc (t)	7.600	6.327,63	48.090,00
Zn în rest concentrat (t)	650	5.954,10	3.870,17
Aur în concentrat aurifer (Kg)*	105	76.454,50	8.027,72
Aur în nămol (Kg)*	190	99.307,70	18.868,46
Minerul de fier + mangan (t)	15.000	88,28	1.324,20
TOTAL			140.105,00

*) produsele din aur se subvenționează la producția marfă fabricată

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/7

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
C.N. U. București			
Octoxid de uraniu (Kg)	65.637	286,87	18.829,20
TOTAL			18.829,20

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/9

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
S.C. BĂȚA S.A.			
Cu. în concentrat de cupru (t)	578	8.937,02	5.165,60
Cu. în rest concentrat (t)	70	7.177,36	502,42
Pb. în concentrat de plumb (t)	298	543,41	161,94
Pb. în rest concentrat (t)	65	908,81	59,07
Zn. în concentrat de zinc (t)	620	8.533,12	5.290,53
Produse din molibden (Kg)	4.000	146,86	587,44
TOTAL			11.767,00

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/10

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
S.C. CUPRU MIN S.A. Abrud			
Cu. în concentrat de cupru (t)	5.250	5.929,52	31.130,00
TOTAL			31.130,00

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

Anexa II/11

Calculația subvenției în anul 2005 rectificat

UNITATEA	Cantitatea	Subvenția unitară	Subvenția totală (mii lei RON)
PRODUSUL	2005	(lei/UM)	2005
1	2	3	4
S.C. MIN BUCOVINA S.A.			
Cu. în concentrat de cupru (t)	1.306	14.372,05	18.769,50
Cu. în rest concentrat (t)	105	5.702,55	598,77
Pb. în rest concentrat (t)	58	2.815,00	106,93
Zn. în concentrat de zinc (t)	765	3.317,30	2.537,73
Minerul de fier + mangan (t)	72.000	67,01	4.824,73
TOTAL			26.838,10

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății, la capitolul 58.01 „Sănătate“, titlul 38 „Transferuri“, art. 40 „Transferuri neconsolidabile“, alin. 40.79 „Transferuri pentru aparatura medicală de mare performanță“, și a Programului de administrație sanitară și politici de sănătate cu suma de 115 mii lei (RON) din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru

achiziționarea de aparate de anestezie generală necesare intervențiilor chirurgicale și oftalmologice la Spitalul Clinic de Urgență „Sfânta Treime“ Iași.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice, la propunerea ordonatorului principal de credite, este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 17 noiembrie 2005.

Nr. 1.414.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județul Iași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru susținerea sistemului de protecție a persoanelor cu handicap, cultură, culte și echilibrarea bugetelor locale pe anul 2005 cu suma de 1.448,2 mii lei (RON) pentru județul Iași, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, și alocarea acesteia bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta

hotărâre, pentru finanțarea unor lucrări de reparații, consolidări și investiții.

Art. 2. — Utilizarea sumei prevăzute la art. 1 se va face de către ordonatorii principali de credite, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,

Paul Victor Dobre,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 17 noiembrie 2005.

Nr. 1.435.

SITUAȚIA

sumelor repartizate pe unități administrativ-teritoriale din județul Iași, pentru finanțarea unor lucrări de reparații, consolidări și investiții

Nr. crt.	Unitatea administrativ-teritorială	Destinația	Suma — mii lei (RON) —
1.	Comuna Belcești	Sala de sport de la Grupul școlar „Victor Mihăilescu Craiu“	186,6
2.	Comuna Heleșteni	Centrul educativ pentru copii săraci	261,6
3.	Comuna Mogoșești — Siret, satul Muncelu de Sus	Grădinița cu program normal	500,0
4.	Orașul Târgu Frumos	Casa de cultură	500,0
TOTAL:		1.448,2	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.226 din 21 noiembrie 2005

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 236 din 21 noiembrie 2005

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei de analiză, evaluare și restructurare a unităților sanitare cu paturi în vederea prevenirii înregistrării de noi datorii și decontării obligațiilor restante la data de 31 mai 2005**

În temeiul prevederilor Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătatea publică, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății,

având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154/2005 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2005,

văzând Referatul de aprobare nr. E.N./4.201/3.928 din 21 noiembrie 2005 al secretarului general al Ministerului Sănătății și al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de analiză, evaluare și restructurare a unităților sanitare cu paturi în vederea prevenirii înregistrării de noi datorii și decontării obligațiilor restante la data de 31 mai 2005, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Ministerului Sănătății și ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, casele de asigurări de sănătate, precum și unitățile sanitare cu paturi vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Metodologia prevăzută la art. 1 se aplică și unităților sanitare cu paturi aflate în subordinea altor ministere.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Cristian Vlădescu

METODOLOGIE**de analiză, evaluare și restructurare a unităților sanitare cu paturi în vederea prevenirii înregistrării de noi datorii și decontării obligațiilor restante la data de 31 mai 2005**

Art. 1. — În sensul prezentei metodologii, obligațiile restante de plată ale unităților sanitare cu paturi sunt sumele datorate furnizorilor de bunuri și servicii înregistrate în contabilitatea spitalelor până la data de 31 mai 2005 pe baza documentației justificative, aprobată și avizată de persoanele în drept.

Art. 2. — (1) Sunt recunoscute ca obligații restante de plată acele bunuri și servicii achiziționate de unitățile sanitare cu paturi prin aplicarea procedurilor legale privind achizițiile publice.

(2) În acest sens conducătorii unităților sanitare cu paturi au obligația de a certifica printr-o declarație pe

proprie răspundere respectarea procedurilor legale, conform modelului din anexa nr. 1 la metodologie.

Art. 3. — (1) Sumele datorate furnizorilor pentru anul 2004 și rămase nedecontate se suportă de unitățile sanitare cu paturi din sumele aferente serviciilor medicale realizate și nedecontate de casele de asigurări de sănătate.

(2) Sumele datorate furnizorilor pentru perioada 1 ianuarie—31 mai 2005 și rămase nedecontate se suportă de unitățile sanitare cu paturi din sumele aferente serviciilor medicale realizate și nedecontate de casele de asigurări de sănătate.

Art. 4. — (1) Plățile obligațiilor restante către furnizorii de bunuri și servicii se efectuează de unitățile sanitare cu paturi, după analiza, evaluarea și restructurarea acestora.

(2) Restructurarea unităților sanitare cu paturi se realizează prin ordin al ministrului sănătății și, respectiv, al miniștrilor care au în subordine unități sanitare cu paturi, pe baza datelor cuprinse în rapoartele comisiilor mixte de analiză și evaluare.

Art. 5. — (1) Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 4 ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în calitate de ordonatori principali de credite, stabilesc componența comisiilor mixte de analiză și evaluare.

(2) Comisiile mixte de analiză și evaluare își desfășoară activitatea în instituția din care este nominalizat președintele comisiei.

Art. 6. — Comisiile mixte de analiză și evaluare constituite conform prevederilor art. 5 au următoarele atribuții:

a) analiza și evaluarea serviciilor medicale realizate și nedecontate, precum și stabilirea cuantumului în limita căruia se pot plăti arieratele prevăzute la art. 3;

b) analiza și evaluarea unităților sanitare cu paturi, care au înregistrat arierate potrivit lit. a), în scopul prevenirii înregistrării de noi datorii. Analiza și evaluarea se efectuează pe baza indicatorilor financiari și de performanță ai managementului spitalelor.

Art. 7. — Referitor la art. 6 lit. a) comisiile mixte de analiză și evaluare au următoarele atribuții:

a) analizează evoluția arieratelor înregistrate la sfârșitul anilor 2002, 2003 și 2004 de unitățile sanitare cu paturi;

b) analizează serviciile medicale realizate și nedecontate de la fiecare unitate sanitară din județ, respectiv din municipiul București, care a înregistrat arierate conform datelor furnizate de casele de asigurări de sănătate;

c) analizează fundamentarea cererilor spitalelor, transmise la casele de asigurări de sănătate;

d) analizează situația facturilor, în ordine cronologică, rămase neachitate către furnizorii de bunuri și servicii, situație care se anexează la cererea menționată la lit. c), care va fi întocmită de spitale conform machetei prevăzute în anexa nr. 2 la metodologie;

e) stabilesc sumele ce pot fi achitate, potrivit legii;

f) întocmesc situația centralizată pe județ și, respectiv, pe municipiul București a sumelor ce urmează să fie decontate conform machetei din anexa nr. 3 la metodologie, pe care o transmit Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Art. 8. — (1) Referitor la art. 6 lit. b) comisiile mixte de analiză și evaluare au ca atribuții analiza și evaluarea indicatorilor medico-economici ai managementului spitalului, cel puțin a următorilor:

a) numărul de pacienți externăți;

b) durata medie de spitalizare;

c) rata de utilizare a paturilor;

d) proporția urgențelor din totalul pacienților internați;

e) indicele de complexitate al cazurilor;

f) procentul pacienților cu intervenții chirurgicale din totalul pacienților externăți din secțiile chirurgicale;

g) numărul pacienților reinternați (fără programare) în intervalul de 30 de zile de la externare;

h) procentul pacienților internați și transferați către alte spitale;

i) raportul dintre numărul spitalizărilor de o zi și numărul spitalizărilor de lungă durată;

j) costul total pe zi de spitalizare, pe bolnav internat, pe pat;

k) costul medicamentelor pe zi, pe bolnav internat, pe pat;

l) numărul de bolnavi internați/medic;

m) număr de bolnavi internați/asistentă medicală;

n) număr de bolnavi internați/infirmeră;

o) procentul personalului medical din spital din totalul personalului angajat al spitalului;

p) procentul personalului medical cu studii superioare din totalul personalului medical;

q) procentul personalului medical cu studii medii din totalul personalului medical;

r) numărul personalului cu studii superioare economice;

s) procentul pacienților care vin cu bilet de trimitere de la medicul de familie;

ș) rata infecțiilor nosocomiale;

ț) rata mortalității în spitale;

u) decese în primele 24 de ore de la internare;

v) concordanța dintre diagnosticul la internare și cel de la externare;

w) modul de utilizare a fondurilor pe anul 2005 față de bugetul aprobat;

x) planul de achiziții.

(2) Datele se analizează pe tipuri de secții și pe total spital, avându-se în vedere valorile medii naționale pe anii 2004 și 2005 ai acestor indicatori și valorile cuprinse în contractul de administrare al spitalului.

(3) Informațiile solicitate, precum și cele din anexele nr. 1 și 2 la metodologie se vor pune la dispoziție comisiilor mixte de analiză și evaluare, în termen de 24 de ore de la data solicitării;

Art. 9. — (1) Comisiile mixte de analiză și evaluare întocmesc rapoarte pe județ, respectiv pe municipiul București, cu referire la analiza indicatorilor aferenți fiecărei unități sanitare cu paturi evaluate, precum și a sumelor propuse a fi decontate pentru arieratele verificate.

(2) Rapoartele menționate se transmit Comisiei centrale de analiză și evaluare.

Art. 10. — (1) Comisia centrală de analiză și evaluare își desfășoară activitatea la Ministerul Sănătății.

(2) Componența nominală a membrilor Comisiei centrale de analiză și evaluare este stabilită prin ordin comun al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(3) Președintele Comisiei centrale de analiză și evaluare este un secretar de stat din Ministerul Sănătății.

Art. 11. — Comisia centrală de analiză și evaluare are următoarele atribuții:

a) analizează rapoartele comisiilor mixte de analiză și evaluare;

b) prezintă ministrului sănătății rezultatele analizei, în vederea luării măsurilor de restructurare.

Art. 12. — Casa Națională de Asigurări de Sănătate centralizează situațiile primite, menționate la art. 7, de la comisiile mixte (conform machetei din anexa nr. 3 la metodologie) și supune aprobării ordonatorului principal de credite cuantumul sumelor în limita cărora casele de asigurări de sănătate vor face plățile.

Art. 13. — După aprobarea sumelor prevăzute la art. 12, casele de asigurări de sănătate virează în contul spitalelor sumele pentru plata obligațiilor restante.

Art. 14. — Spitalele au obligația să justifice utilizarea sumelor primite și în acest scop prezintă casei de asigurări de sănătate, în termen de 48 de ore de la data efectuării plății, ordinele de plată către furnizori, cu viza trezoreriei.

Art. 15. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta metodologie.

*ANEXA Nr. 1
la metodologie*

DECLARAȚIE

Subsemnatul/Subsemnata ....., având funcția de (director general, contabil-șef) ..... la ....., declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, că bunurile și serviciile cuprinse în situația facturilor rămase nedecontate către furnizorii de bunuri și servicii (anexa nr. 2 la metodologie) au fost achiziționate cu respectarea prevederilor legale privind achizițiile publice, cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2001 și, respectiv, în Ordonanța Guvernului nr. 20/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 468/2003, cu modificările ulterioare, încheindu-se cu furnizorii contracte legale de furnizare de bunuri și servicii.

Data

Semnătura

.....

.....

*ANEXA Nr. 2
la metodologie*

SPITALUL .....

SITUAȚIA**facturilor rămase nedecontate către furnizorii de bunuri și servicii**

— lei (RON) —

Nr. crt.	Denumirea furnizorilor, cu indicarea facturilor în ordine cronologică	Numărul și data facturii		Natura bunurilor sau serviciilor	Procedura de achiziție utilizată	Obligațiile nedecontate		
		Numărul	Data			31 decembrie 2004	1 ianuarie— 31 mai 2005	Total
1.								
2.								
3.								
Total general:								

Răspundem de realitatea și exactitatea datelor.

Director,

Contabil-șef,

.....

.....

*ANEXA Nr. 3
la metodologie*

SITUAȚIA CENTRALIZATĂ**a sumelor ce urmează să fie decontate, pentru obligațiile restante, către furnizorii de bunuri și servicii**

— lei (RON) —

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare cu paturi	Valoarea serviciilor medicale realizate peste valoarea de contract în anul 2004	Valoarea decontată conform Hotărârii Guvernului nr. 1.006/2005	Valoarea serviciilor medicale rămase nedecontate din anul 2004	Obligațiile de plată la finele anului 2004 și nedecontate în limita indicatorilor realizați în anul 2004	Valoarea serviciilor medicale realizate în anul 2005 și nedecontate	Obligațiile de plată ale unităților sanitare cu paturi nedecontate și care pot fi decontate în limita serviciilor medicale prestate
1	2	3	4	5=3-4	6	7	8

Președintele Comisiei mixte de analiză și evaluare,*)

Comisia mixtă de analiză și evaluare:*)

.....

.....

.....

.....

NOTĂ: Sumele cuprinse în coloanele 6 și 8 nu pot depăși sumele evidențiate în coloana 5 și, respectiv, în coloana 7.

*) Se vor trece numele, prenumele și semnătura președintelui și membrilor Comisiei mixte de analiză și evaluare.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 10/2005 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat în anul 2005**

În temeiul prevederilor Legii bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală, structuri sanitare și salarizare și al Direcției de sănătate publică nr. EN 4.315/2005,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 10/2005 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat în anul 2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 18 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 8 se completează cu alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cadrul programului comunitar de sănătate publică, subprogramul 1.1 «Supravegherea și controlul bolilor transmisibile», se cuprind și cheltuieli pentru constituirea la nivelul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București a rezervei antiepidemice pentru intervenții în situații epidemiologice cu risc pentru sănătatea populației.»

2. La anexa nr. II, punctul II/1 „Program comunitar de sănătate publică”, subprogramul 1.5 „Promovarea sănătății și educația pentru sănătate”, obiectivul 1 „Dezvoltarea atitudinilor și comportamentelor favorabile sănătății prin metode de promovare a sănătății și educație pentru sănătate”, activitățile de la nr. 15 „Realizarea de studii calitative privind atitudini și comportamente în rândul populației generale și al diverselor grupuri populaționale la nivel local și regional folosite ca bază pentru realizarea

campaniilor IEC, ca și de evaluarea impactului acestora la nivel local și regional”, se notează cu** cu următorul cuprins:

„** Activitățile menționate la pct. 15 fac obiectul contractului încheiat între Ministerul Sănătății și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Sănătate.“

3. La anexa nr. II, punctul II/1 „Program comunitar de sănătate publică”, subprogramul 1.4 „Evaluarea stării de sănătate și a factorilor de risc”, obiectivul 1 „Protejarea sănătății și prevenirea îmbolnăvirilor asociate factorilor de risc din mediul de viață” se completează cu următoarea activitate:

„18. Procurarea de multivitamine destinate copiilor în vârstă de 0—16 ani, în vederea prevenirii apariției îmbolnăvirilor datorate agresiunii factorilor de mediu (calamități naturale).“

4. La anexa nr. II, punctul II/2 „Program de prevenire și control al bolilor netransmisibile”, subprogramul 2.10 „Reabilitarea serviciilor de urgență prespitalicească”, rubrica „Activități” se completează cu:

„— Completarea trusei de urgență pentru serviciile de urgență județene și substațiile acestora.“

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 22 noiembrie 2005.
Nr. 1.252.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 1.253/2005 privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județul Vaslui, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.001 din 11 noiembrie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la art. 1, în loc de: „Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe venit pentru bugetele locale pe anul 2005...”, se va citi: „Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru susținerea sistemului de protecție a persoanelor cu handicap, cultură, culte și echilibrarea bugetelor locale pe anul 2005...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064539